

Otto Hegenscheidt był moim klasowym kolegą

Jako uczeń szkoły podstawowej rozpocząłem naukę w 1939 roku w języku niemieckim. Moją wychowawczynią była pani Strontschish. Do tej samej klasy chodził syn państwa Hegenscheidt Otton. Szkoła znajdowała się w miejscu dzisiejszego biura rachunkowego rodziny Kotyczków. W czasie działań wojennych w 1945 roku szkoła spłonęła. Z Ottonem połączyła nas szkolna przyjaźń. Nie wyróżniał się swym pochodzeniem. Często zapraszał kolegów do parku zamkowego, gdzie wspólnie się bawiliśmy. Ojciec Ottona, oficer niemiecki, pełnił w tym czasie służbę wojskową. Gospodarstwem zajmowała się pani Annemarie Hegenscheidt – żona dziedzica. Zatrudniała ona pracowników stałych oraz sezonowych – mieszkańców Ornontowic – zarówno do prac polowych, jak również do obsługi zwierząt (krowy, trzoda, owce, konie). Starszy brat mojego ojca – Jakub - oraz najmłodsza siostra – Franciszka - byli również sezonowymi pracownikami gospodarstwa. Niestety 30 stycznia 1945 roku Franciszka została bestialsko zamordowana przez żołnierzy radzieckich, podobnie jak żona leśniczego - Marta Reiku - i jej 9 letni syn Wolfgang - zginęli z rąk Armii Czerwonej w ostatnich dniach stycznia 1945 roku. Córka pani Marty – Ingrid – koleżanka klasowa mojej siostry Zofii przebywała w tym czasie w domu państwa Pilnych. Przeżyła straszną tragedię, tracąc jednocześnie matkę i brata.

Zdjęcie gospodarstwa szkolnego zimą od strony budynku internatu - lata sześćdziesiąte

Pani dziedziczka – bo tak ją tytułowano - była osobą wymagającą, ale jednocześnie przyjazną dla służby i ich rodzin, służącą pomocą, zwłaszcza rodzinom wielodzietnym. Cieszyła się ogólnym uznaniem i szacunkiem społeczności Ornontowic. Przed nadejściem Armii Czerwonej w ostatnich dniach stycznia 1945 r. wyjechała z dziećmi do Niemiec i tam zamieszkała. Dzięki tej ucieczce uratowała życie rodziny. Mąż nie wrócił z wojny. Zginął na froncie zachodnim. W pierwszych dniach września 1939 roku bronił mieszkańców Ornontowic przed najeźdźcą. Ottona już nigdy więcej nie spotkałem...

Rufin Zuber